

Yunus Emre Hikayeler

**“İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin
Ya nice okumaktır”**

Yunus Emre İlkokulu

SAKLANMAYAN DOĞRULUK

Sokakta oyun oynayan Ege ebe olmuş. Ebe olan Ege saymaya başlamış. Herkes saklanmaya başlamış. Bankta oturan amca çocukları izliyormuş. Yaşlı amca bakıp çocuklardan birini gözleriyle göstermiş. Ebe tam ebeleyecekken Ege anak çömlek patladı deyip, tüm arkadaşlarını çağırdı.

Herkese durumu anlattı ve herkes dalga geçip tekrar ebe olması gerektiğini söylediler.

Amca çok utanıp aferin oğlum sen doğru olanı yaptın demiş ve Ege'nin başını okşamış. Ege hilesiz herkesi ebeledi. Ege mutluydu. Saklambaç oynayan çocuklar doğruluğu saklamadılar.

Muzaffer Ege KARAKIş
1-C

DOĞRULUK

Ayyüce 13 yaşında kitap okumayı çok seven bir kızdır. Anadolu'nun bir kasabasında annesi, babası, babaannesi, dedesi ve iki küçük erkek kardeşi ile yaşamaktadır. Ayyüce okulunda çok başarılı bir öğrencidir. Öğretmenleri onu çalışkanlığıyla, doğru sözlü oluşu ve dürüstlüğüyle herkese örnek gösterirlerdi. Ayyüce, Yunus Emre'nin şiirlerini okumayı çok sever, onun sözlerini kendine örnek alır. Örneğin, Yunus Emre'nin doğrulukla ilgili bir sözü vardır; "Cümleler doğrudur sen doğru isen, doğruluk bulunmaz sen eğri isen."

Bir gün Ayyüce'ye sınıfında bir arkadaşı, söylemediği bir kelimeyi sanki Ayyüce söylemiş gibi dilden dile dolaştırarak iftira atmış, herkese Ayyüce'yi kötülemiş. Bu yaşananlar Ayyüce'yi çok üzmüş. Oysa ki Ayyüce sessiz, sakin, hiçbir arkadaşına kötü davranmayan, sadece derslerine çalışkan, iyi bir öğrencidir. Sınıfında onu kıskanan arkadaşları vardı çünkü öğretmenleri her zaman Ayyüce hakkında övgü ile bahsederlerdi. Bu da sınıftaki diğer arkadaşlarının hoşuna gitmezdi. Onu örnek alacaklarına daha çok öfkeleniyorlardı. Hakkında türlü türlü dedikodular uyduruyorlardı ama ne kadar dedikodu çıkarsalar da öğretmenleride, ailesi de biliyordu ki çok dürüst bir kızdı.

Kimseye karşı kötü şeyler düşünmezdi. İşte bu yüzden kendimizi çevremizde ki insanlara karşı düzgün bir şekilde ifade edersek hiçbir yalan bizi yıkamaz. Yunus Emre'nin dediği gibi; "Herkes seni doğru biliyorsa, cümlelerin de herkes için her zaman doğrudur."

Zeynep Beren GÖKÇE

3/D

YUNUSÇA: ELA DOĞRUYU SÖYLEMELİYDİ

Merhaba, ben Yunus Emre bu gün sizlere Ela ve Doruk'un daha doğrusu Ela'nın doğruyu söylemediği o hikâyeyi anlatacağım. Bu hikâye doğruyu söylemek neden önemlidir sorusunun cevabını bize açıklar. Geçen Cuma günü İstiklâl Marşı'nı okuduktan sonra Ela telaşla ve aceleyle dışarı çıktı. Haliyle bir şey unutmaması mümkün değildi Ela topunu unutmuştu.

Doruk kalabalığın dışarı çıkmasını bekledi ve kapıda pembe bir top bulunca bu topun Ela'nın topu olduğunu hatırladı onu Perşembe günü kantinden almıştı. Bu yüzden Doruk çantasını çıkardı kalemını aldı ve ismini yazmaya başladı topu oracıkta bıraktı çünkü bir planı vardı.

O Pazartesi Ela'nın doktor randevusu olduğu için gelemedi. Ancak Salı günü gelince ortalık birbirine girdi. Ela Doruk'un açıklamasını bile dinlemeden gitti. Çarşamba günü Ela Doruk'a bir ceza vermek istedi ve silgisini aldı. Doruk öğretmene silgisini kaybettiğini söyleyene kadar da vermedi.

Öğretmen derste kayıp eşya dolabına baktı ama bulamadı, herkesin doğruyu söyleyip açık sözlü olmasını söyledi. Ela Doruk'un silgisini ona geri verdi Ela topu için bir açıklama istedi.

Doruk şöyle söyledi:

-Çıkışta senin topunu gördüm ve onu sana geri vermek için aldım. Üstüne neden ismimi yazdığımı sorarsan okul idaresinden almak için dedi. Öğretmenleri hep doğru sözlü olmalarını tembihledi. O günden sonra kimse yalan söz söylemedi.

AYŞE MİNA ÜNVER

4/A

BİLGİ YARIŞMASINDAKİ DOĞRULUK

Havalar oldukça ısınmış, tatil yaklaşmıştı. Tüm okulu bilgi yarışması heyecanı sarmıştı. Finale 7/A ve 7/D sınıfları kalmıştı. Yağmur, Mete ve Ecrin 7/D sınıfını; Melek, Yusuf ve İnci ise 7/A sınıfını temsil edeceklerdi.

7/D sınıfı daha güçlü gözüküyordu. Melek, Yusuf ve İnci de bunun farkındaydı. Bir süre sonra yarışma başladı. İlk sorular kolaydı ve iki sınıf da doğru cevaplar veriyordu. Sorular zorlaşmaya başlayınca, Yusuf gizlice telefonunu çıkarıp soruların cevaplarına bakmaya başladı. Bunu gören Melek, Yusuf'u uyardı.

Yusuf:

— Bir şey olmaz, sessiz ol, dedi.

Birkaç dakika sonra yarışma bitmiş, yarışı 7/A kazanmıştı. Ödül törenine hazırlık yapmak için ara verilmişti. Melek, İnci'nin kolundan çekerek kendine yaklaştırdı.

Melek:

— Bu şekilde kazanmak içime sinmedi, dedi.

İnci:

— Benim de içime sinmiyor, dedi.

Melek başını sallayarak:

— Yusuf'la konuşmalıyız.

Yusuf'un yanına gidip onunla konuşmaya başladılar.

Melek:

— Bu şekilde kazanmak doğru değil. Atalarımız ne demiş: Yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Bu durum daha sonra ortaya çıkacaktır. O zaman daha kötü duruma düşeriz, dedi.

İnci:

— Evet, diyerek destekledi.

Yusuf korkarak:

— Peki, o zaman nasıl çözeceğiz? diye sordu.

Melek:

— Tabii ki doğruyu söyleyerek, dedi.

Hemen öğretmenlerinin yanına gittiler ve olayı anlattılar. Öğretmenleri, onlara doğruyu söyledikleri için teşekkür etti ve yaptıkları hatadan döndükleri için onları ödüllendirmeye karar verdiler. Törende 7/D birincilik ödülü alırken, 7/A dürüstlük ödülü aldı. Herkes mutluydu. Dürüstlük yine kazanmıştı.

ÇALAR SAAT

Türkan o gün okuluna çok geç gelmişti. Okulu saat 10.30'da başlardı. Fakat Türkan o gün saat 11.45'te okula gelmişti. Öğretmeni 1 haftadır Türkan'ın geç kaldığını düşündü. Ailesi ile bu konuyu konuşacaktı. Öğretmeni bugün sınav olacağız dediğinde Türkan hep şaşırıp kalırdı. Bugünde öyle oldu. Sınav bittiğinde Türkan baya bir yanlış yaptı. Yine bir arkadaşı sıfır yanlış yaptı. Bu arkadaşının beşinci kez hepsini doğru yapışı oldu.

Türkan eve gittiğinde kendine bir plan yaptı. Babası geldiğinde Türkan'a çalar saat almıştı. Türkan hemen ödevini çıkarttı ve saatini 30 dakika ileri kurdu. 30 dakika içerisinde ödevini bitirdi böyle planını uygulamaya devam etti. Saat 10.00'da uyudu 10.00'da da kalktı tam böyle bir ay geçti. Öğretmen sınav olacağını söylediğinde ve ilk defa Türkan şaşırmadı.

Öğretmen sınav kağıtlarını dağıtınca sınavın zor olduğunu söyledi ama Türkan çalıştığı için mutlu görünüyordu. O sırada sınıftaki herkes sınava başladı. Sınav zor geçti. 1 saat sonra sınav süresi doldu. Sınıftaki hiç kimse tamamlamadı ama Türkan hariç. Öğretmen Türkan'ın kağıdını kontrol etti ama yanlış bulamadı. Türkan işte o zaman anladı ki zamanı iyi ve planlı kontrol edebilmek başarıyı getirir. Okul bitimi Türkan eve doğru yürürken bir kitapçı gördü. Kitapçıya girdi, test kitabı satın alıp evine doğru yürümeye devam etti. O sırada bir oyuncak dükkanı gördü. Oraya girmedi. Eve geldiğinde heyecanla annesine sınav sonucunu söyledi.

Annesi, Türkan uyuduğu zaman babası Ahmet Bey ile konuşmaya başladı. Ahmet bey kızı uyandırdığı zaman ona en çok istediği şeyi sordu. Türkan test kitabı diye bağırdı. Babası Türkan'ı böyle görünce şaşırıldı. Ona test kitabı aldı ve hediye olarak bir kalem aldı. Türkan günlüğüne son söz olarak şunları yazdı.

Siz siz olun planlı ve çalışkan olun.

Fatma Pelin ARI

3/C

ÇALIŞKANLIĞIN BAŞARISI

Ahmet 8. Sınıfta okuyordu. Yazılılarda da 50-40 arası puan alıyordu ve arkadaşları onunla dalga geçiyordu. Ahmet Bu duruma çok üzüliyordu. Eve gitti ve annesine “Anne beni dershaneye yazdırır mısın?” dedi. Annesi tamam deyip Ahmet’i dershaneye yazdırdı. O zamanlar sömestr tatiliydi. Ahmet hem dershanede hem de evde çalışıyordu. Bunu her gün devam ettirdi. Okula geldiğinde öğretmen hemen yazılı yaptı. Ahmet soruları hemen cevaplayıp öğretmene kağıdı teslim etti. Aradan bir gün geçti ve sonuçlar açıklandı .Öğretmen Ahmet’in arkadaşlarının sonuçlarını açıkladı ve sıra Ahmet’in sonucuna geldi. Ahmet 100 almıştı. Öğretmeni tebrik etti.

Ahmet’in önünde şimdi çok büyük bir sınav vardı. LGS Sınavıydı bu. Ahmet derslerine daha çok çalışmaya başladı ve sınav günü geldi ve çatmıştı bile. Ahmet sınava gireceği okula geldi hem heyecanlıydı hem de stresliydi. Sınıfa girdi silgisini ve kalemını hazırladı. Sınavına başladı ve sorular çok kolay geldi. Sınavını rahatça bitirdi ve çıktı. Evine gitti yattı. Bir hafta sonra sonuçlar açıklandı. Ahmet en iyi liseye girmişti. Mutluluktan havalara uçmuştu.

Ahmet’in önünde yeni bir hedef vardı. Üniversite sınavı. Bu çalışmayla İyi bir üniversiteyi kazanacağına emindi.

Çağın KÜT

4/D Sınıfı

DOĞRULUK

Ben, Ali ve Veli üç arkadaşız. Aynı sınıftayız. Bir gün öğretmenimiz Matematik dersinden yazılı yaptı. Ali ve Veli'yi yapmamaları konusunda uyarmama rağmen, yazılıda kopya çektiler. Ben ise çekmedim. Onlar yüksek not aldı. Ben ise düşük not aldım. Notumu yükseltmek ve Matematiği daha iyi öğrenmek için çok çalıştım. Yeni yapılan sınavda üçümüz de çok iyi not aldık. Ama Onlar kopya çekmişlerdi, ben ise çok çalışmışım. Büyük sınava girecektik, bu sınavı kazanan en iyi okulda eğitim alacaktı. Sınava girdik. Ben sınavı kazandım. Ali ve Veli ise hem dersleri bilmedikleri için hem de kopya çekmelerine göz açtırılmadığı için başarısız oldular.

Yani şunu anladım. Yalanla, dolanla, ağlamayla, kopyayla sadece kendimizi kandırır, kendimizi aldatırız. Ben, Matematiği bilmediğimi bildiğim için çalıştım ve başardım. Çok çalışsan, gayret eden başarır.

Siz, Siz olun, hiçbir yerden kopya çekmeyin.

Deniz SABANCILAR

2/D

DOĞRULUK

Ali ile Kerem adında iki yakın arkadaş varmış. Parkta oynamak için sözleşmiş ve evden ayrılmışlar. Oyun oynarken Ali, Kerem'e küçük bir yalan söylemiş. Bir gün geçmiş, iki gün geçmiş; Kerem anlamış. Kerem, Ali ile buluşmak istemiş. Ali'ye sormuş ve Ali: 'Hayır' demiş. Kerem: 'Niye Ali?' diye sormuş. Ali de ödevim var demiş ve kapatmış.

Daha sonra Ali'nin annesi Ali'ye gidiyoruz demiş. Ali: 'Nereye?' diye sormuş. Annesi Keremlere gideceklerini söylemiş. Çünkü o da Ali'nin yalan söylediğini biliyormuş. Ali: 'Ben gelmesem olur mu?' diye sormuş. Annesi kabul etmemiş ve Keremlere beraber gitmişler. Kerem, Ali'yi yanına çağırılmış ve konuşmuş. Konuşmanın sonunda Ali hatasını anlamış. Kerem, Ali'nin annesine: 'Bugün burada kalabilir misiniz?' diye sormuş. Ali'nin annesi olur deyip kabul etmiş. Ali ile Kerem beraber uyumuşlar. Sabah olunca anneleri kalkmış, kahvaltı hazırlamışlar. Kahvaltı yaptıktan sonra Kerem'in annesi, Kerem ve Ali'ye dondurma ısmarlamış. Dondurmaları bitince eve dönmüşler. Ali de kendi evine gitmiş.

Evde akşam yemeği yemiş ve ödevlerini yapmış. Yatağına girip biraz kitap okumuş, sonra uyumuş. Sabah olunca kahvaltısını yapmış ve Kerem'le buluşmaya gitmiş. Buluşmada sohbet etmişler ve yemek yemişler. Anneleri gelmiş, Ali ile Kerem'i almış evlerine dönmüşler. Bir daha birbirlerine yalan söylemeyecekleri ve her daim doğru davranacaklarına söz vermişler.

Fatma Rana KEVENLİK
2-C Sınıfı

DOĞRULUK KAZANDIRIR

Aslında hepimiz aynı hikaye ile büyüdük.

Yalancı çoban hikayesinden bahsediyorum. Köylüye yalanlar söyleyerek kandırıp duran. Başına gerçekten kötü bir şey gelince kimse inanmamış ya. Anne ve babalarımızın istediği bizlerin hep dürüst olmasıdır. Bu yüzden hep aynı hikayeyi anlatırlar.

Size ilkokulda başıma gelen bir olayı anlatayım. Ben ilkokuldayken ödevlerimi oyun oynamak yüzünden yapmaz ve hep bir bahane bulurdum. Yine ödevimi yapmadığım bir gün öğretmenime elektrikler kesildiği için yapamadığımı, evde de gaz lambası, mum ve kandil olmadığı için yapamadığımı söyledim. Öğretmenimde bana

-Anladım Işıl'cım ama bir daha ödevlerini akşama bırakma. Dedi.

Ertesi günlerde farklı yalanlar söyleyerek ödevlerimi yapmadan okula gittim. Bir gün öğretmenim annem ve babamı okula çağırdı ve ödevlerimi yapmadan geldiğimi onlara anlattı. Okuldan eve geldiğimde annem ve babam benimle konuştu. Babam bana 'Yalancı Çoban' hikayesini anlattı. O kadar çok utanmışım ki o gün annem ve babama söz verdim. Hayatta ne olursa olsun her durumda doğruyu söyleyeceğim dedim.

İşte ben 9 yaşındaki Işıl'a o gün bir söz verdim. Bu hayatta doğruluktan hiç ayrılmayacağım dedim.

Çünkü gerçekler her zaman ortaya çıkar.

Zeynep Berva AĞIRBAŞ

3/C

YUNUS EMRE

Hafta başlarını çok severim çünkü okul var. Hafta sonları çabuk geçse de, bir an evvel okula gideyim istiyorum. Sabah 06:30'da kolumdaki saat çalınca hemen kalkarım. Annem kardeşim hala uyuyor oluyor.

Annem de sürekli söylüyor:

-Bir günde geç kalkta bende yanına geleyim, kızım hadi kalk okul vakti diye uyandırayım istiyorum seni.

Annem,

-Vay arkadaş sen mi annesin ben mi anneyim bilemedim, diyordu.

Annemde pek garip kardeşim gibi uyanmamak için yatakta tepineyim istiyor. Bir şekilde sabahları çok hareketli temponun ardından okul yolunu tutuyoruz. Okulumuz evimize beş dakika mesafede resmen uçarak gidiyorum. Şaka şaka uçmak gibi bir meziyetim yok. Sadece sevinçten öyle söylüyorum. Okulumuzun ismi Yunus Emre İlkokulu. Başta pek anlam verememiştim. Etrafımdaki her şeyin adı Yunus Emre'ydi. Mahallemin ismi Yunus Emre, parkımın ismi bile Yunus Emre'ydi. Olması gerekende buydu herhalde diye düşündüm. İnanmazsınız belki ama babamın ismi de Yunus. Okula girerken yüzümde çok garip gülümseme oluyordu. Arkadaşlarıma kavuştuğum için olabilirdi. Bizim çok güzel bir arkadaş grubumuz var. Çok kalabalığımız aslında, Yaren, Umut, Narin, Uras, bendeniz Saygı, birde Emre'miz var. Hepsi birbirinde farklı özelliklere sahip.

Yaren: Hayalcidir, her konuda hiç birimizin aklına gelmeyecek hayaller kurar.

Umut: Futbol oynamayı çok sever. Sürekli okulun bahçesinde maç eder. Kaybetmeyi hiç sevmez ama kaybettiklerinde de adı gibi umudunu kaybetmez.

Narin: Sınıfımızın narin kızı kırılğan, her şeyden çabuk etkilenir.

Uras: Çok şanslı bir çocuk, bütün güzel şeyler onun başına gelir.

Saygı: Bendeniz kitap kurdu Saygı. Kitap okumayı çok severim. Okuduklarımı anlatmayı daha da çok severim bu yüzden çok konuştuğumu hiç susmadığımı söylerler. Oysaki yeni öğrendiğim bilgileri onlarla paylaşmaktan mutluluk duyarım. Çok şey bildiğimi düşündüklerinden her şeyi ilk önce bana sorarlar ve güvenirler. Birde Emre'miz var.

Emre: Doğadaki her şeye aşk dolu bakan bir çocuktur.

Biz çok güzel bir grubuz. Bir gün aklımıza bu gruba bir isim takmak geldi. "Yıldız" dedik, "Güneş" dedik. Fakat bir türlü içimize sinmemiştik.

Bir gün Funda öğretmenimiz isimlerimizin yazılı olduğu bir liste hazırlayıp bizi bir etkinliğe kaydetmişti. Liste elimize ulaştığında çok şaşırılmıştık.

1. Sırada Yaren Akbulut
2. Sırada Umut Sabancı

3. Sırada **Narin Demir**
4. Sırada **Uras Yalgın**
5. Sırada **Saygı Özgenç**
6. Sırada **Emre Öztürk**

İsimlerimizin baş harfi ve isimde oluşan bir sıralama olduğunu fark ettik. Bu bir tesadüf olmalıydı, ya da bize bir işaretti. Grubumuzun ismini bulmuştuk artık. ‘‘Yunus Emre.’’ Arkadaşlarımla beraber grubumuzun isminin ne anlama geldiğini öğrenmek için öğretmenimizin yanına koştuk.

-Öğretmenim Yunus Emre kimdir?

Öğretmenim çok şaşırmıştı.

-Ne oldu çocuklar neden merak ediyorsunuz, dedi.

Bizde öğretmenim grubumuzun ismini ‘‘Yunus Emre’’ koyduk. İsmi anlamını ya da kim olduğunu öğrenmek istiyoruz dedik. Öğretmenimiz Yunus Emre’nin Anadolu’nun en kıymetli şairlerinden biri olduğunu ülkemizde herkes tarafından sevilip tanındığını şiirlerinde doğruluğu, cömertliği, hoşgörüyü, iyiliği, insan sevgisi, dostluğu ve kardeşliği öğütleyen şiirlere yer verdiğini söylemişti. Bizde bundan sonra Yunus Emre isminin hakkını yaraşır çocuklar olmaya karar verdik. Hepimiz Yunus Emre’nin şiirlerinde de gördüğümüz gibi dostluk, hoşgörü, iyilik, insan sevgisi, kardeşlik ile ilgili kitap yazmaya karar verdik. Neredeyse çoğumuz büyüyünce yazar olmak istiyordu. İlerde bizde Yunus Emre gibi yazdığımız bu güzel duyguları tüm Türkiye’yle paylaşmak istiyorduk.

Ve Yıllar Sonra:

Ve gerçekten de yazar olduk

Hepimiz yazdığımız kitapların konusundaki gibi doğruluk, hoşgörü, iyilik, kardeşlikten ve dostluktan hiç vazgeçmedik.

Sizde bizim gibi gelecek güzel yarınlara miras bırakabilirsiniz.

Duru ÖZGENÇ
3/A

DÜRÜST ALİ

Ali'nin babası bir firmada şoförlük yapıyordu. Kazandığı para ile ailesinin ihtiyaçlarını karşılıyor evinin kirasını ödüyordu. Ali'nin babası çok dürüst bir insandı. Ali ve kardeşi Elif'i de aynı şekilde yetiştiriyordu. Çocuklarına her fırsatta dürüst olmayı başarabilen insanlar bu özelliklerinin karşılığında büyük fayda görürler derdi.

Ali, babası ile zaman geçirmeyi, sohbet etmeyi, babasına yardım etmeyi çok severdi. Babası da işten arta kalan zamanlarda çocuklarıyla vakit geçirmeyi severdi.

Bir gün Ali'nin babası arabayı yıkamak istediğini söyledi. Ali de babasına; babacığım ödevlerimi yaptım, ben de sana yardım edebilir miyim? Dedi. Babası da olur, memnun olurum dedi. Ali hazırlandı ve babasıyla arabayı yıkamaya gitti. Ali arabanın koltuklarının altını temizlerken içi para dolu cüzdan buldu. Cüzdanı hemen babasına verdi. Ali'nin babası oğlunun bu hareketinden dolayı teşekkür etti. Ertesi gün işe gittiğinde arabada cüzdan bulduğunu yetkililere iletti. Cüzdanın sahibi maaşını yeni almıştı. Cüzdanını kaybettiği için çok üzülüyor, evinin kirasını ve çocuklarının ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağını düşünüyordu. Cüzdanın bulunduğunu öğrenince çok sevindi.

Ali'nin babası da çok mutluydu. Dürüst davranışı için oğluyla bir kez daha gurur duyuyordu.

DOĞRULUK

Doğruluğun ne demek olduğunu biliyor musun? Doğruluk sözlükte doğru olan Şeye verilen ad olarak geçiyor, ama doğruluk bence temel Őeylerden biri. Doğruluk olmazsa adalet ve eŐitlik olmaz. Peki, doğruluğun ne kadar önemli olduğunu biliyor musunuz? Bu soruya ‘‘Biliyorum.’’ dediğinize eminim ama ben yine de bu konuyu anlatmak istiyorum.

İlk önce bir örnek verelim. Diyelim ki kardeŐin ya da kuzenin ile evinizin salonunda oyun oynuyorsunuz bir anda sehpayaya arptın ve üzerindeki vazo kırıldı. Annen ve baban gelince bunu kimin yaptığıını sordular ve sen suçu üstlenmek istemediğin için suçu kardeŐin ya da kuzenine attın.

Bu durumda iki seçenekten birini yaparsın A Őıkkı annen ve babana doğruyu söylersin ve her Şey yoluna girer veya B Őıkkı annen ve babanın sana kızacağını düŐünürsün ve doğruyu söylemezsin. A Őıkkı dediğine eminim. Umarım bu örnek ile doğruluğun önemini anlayabilmiŐsindir. GörüŐmek zere...

Elif Alya ÜNVER

HER ZAMAN DOĞRULUK KAZANIR

Bahadın köyünde yaşayan 13 yaşındaki güzeller güzeli Elif'in hikayesinden bahsedeceğim. Günlerden bir gün Elif köy okulunda arkadaşlarıyla oyun oynarken bir haksızlığa uğradı. Elif'de o kadar narin o kadar hassas ve o kadar düşünceli bir kızıdır ki haksızlık konusunda hiç tahammül edemez. Sınıfta çok başarılı bir öğrencidir.

Okul bitti herkes evlerine dağıldı. Elif eve geldiğinde çok sessizdi. Annesi ve abisi Elif'i hiç bu kadar sakin görmemişti. Elif'e sordular. Elif neyin var kızım okulda bi sorun mu oldu niye bu kadar sessizsin dediler. Elif de bir şeyim yok anne sadece yorgunum dedi ve odasına çekildi. Elif o gün çok mutsuzdu. Sabah oldu uyandı annesine "anne yalan söylemek kötü bir şey ve her zaman doğru olmak gerekir de mi" dedi. Annesi de evet kızım yalan kötü bir şey yalan yalanı doğurur ve büyür gider çıkmaz hale gelir dedi ve insanlar tarafından güvenirliği kalmaz ve kimse ona inanmaz dedi.

Elif annesine anneciğim kahvaltım bitti okula gidiyorum ben dedi. Annesi de kızına kızım şu sözümü hiçbir zaman unutma "ne olursa olsun ama ne olursa olsun her zaman doğruluk kazanır dedi. Elif de gülümseyerek tamam anneciğim dedi. Elif okula geldi annesinin sözleri hep aklındaydı.

Arkadaşlarının yanına gitti ve onlara dedi ki dn bana haksızlık yaptınız oyun oynarken hakkı mı yediniz neden doğruları söylemiyorsunuz diye bağırdı. Arkadaşları bu duruma çok şaşırdı ve hatalarını anlayarak Elif'ten özür dilediler. Elif te özürlerini kabul etti. Sınıfa çıkarken de şu sözleri söyledi "Arkadaşlar her zaman doğruluk kazanır ve bunu hiçbir zaman unutmayın" dedi ve gülümseyerek sınıftan çıktı...

BARAN SOYSAL

3 / D

ASLI'NIN PİŞMANLIĞI

Aslı okuldan dönünce çalışma masasının üzerinde uzun zamandır istediği ve annesinin hediye olarak aldığı çiçeği görür. Üzerinde ise bir not vardır. "Beni iki günde bir sula." Aslı koşarak annesine sarılır ve teşekkür eder.

Annesine,

-Ona çok iyi bakacağım, diyerek söz verir.

Ama aradan günler geçtikçe çiçek sararmaya solmaya ve yapraklarını dökmeye başlar. Annesi,

-Kızım çiçeği suladığından emin misin, der.

Aslı,

-Evet anne, düzenli suluyorum, diyerek yalan söyler.

Annesi,

-Öyleyse camın önüne koyalım, orayı sever belki, der.

Oysa çiçek camın önünde güneşin etkisiyle daha hızlı solmaya başlar. Akşam olup uyuduğunda Aslı rüyasında kızgın ve üzgün bir şekilde çiçeği görür.

Çiçek,

-Beni ilk gördüğünde çok sevindin ama tembelliğinden bana bir su bile vermedin. Beni kurtarmaya gelen annene de "Suladım anne" diye yalan söyledin. Benim için her gün her şey daha kötüye gidiyor ve bunun suçlusunu sensin. Bana su verip annene doğruları söyleyene kadar rüyalarına gireceğim, der ve kaybolur. Aslı çok korkmuştur. Akşam içmek için getirdiği suyu çiçeğe döker. Aslı annesinin uyanmasını zor bekler. Uyanır uyanmaz ona rüyalarını ve yalanlarını anlatır. Üzgün ve pişmandır.

Bir daha doğruluktan vazgeçmeyecektir. Çiçek sulandıkça ve sevildikçe güzelleşir ve Aslı'nın en yakın arkadaşı olur.

İlay UÇANOK

3/A

İMECE YARDIMLAŞMA

Uzun bir okul döneminin sonunda karnelerimizi almış yaz tatiline girmiştik. Birkaç gün sonra akşam yemek yerken i babam ‘ hafta sonu köye gitmeye ne dersiniz ? ‘ diye sordu. Kardeşim ve ben ‘ Eweet’ diyerek çok sevindik. Daha önce hiç köye gitmemiştik. Çok meraklı ve heyecanlıydık. Bir an önce hafta sonunun gelmesini istiyorduk. Aradan iki gün geçti. Ve cumartesi sabahı erkenden yola çıktık. Yaklaşık dört saatlik eğlenceli bir yolculuğun sonrasında köyümüze vardık.

Köyümüz ormanın hemen yanı başında, içinden dere geçen, yemyeşil meyve ağaçları ile dolu bir köy. Eve vardığımızda babaannem ve dedem bizi bahçede karşıladı. Kahvaltı sofrasını bahçeye kurmuşlardı. Babaannem bana ve kardeşime bahçeden domates ve salatalık toplamamızı, kümesten birkaç tane yumurta getirmemizi söyledi. Bahçeden sebze toplamak ve kümesten yumurta getirmek çok hoşuma gitmişti. Biz kahvaltı sofrasındayken kapıya biri geldi. Dedeme bir şeyler söyleyip gitti. Kahvaltıdan sonra dedem “Haydi, birlikte imeceye gidiyoruz.” dedi.

Benim yüzümde şaşkın bir ifade vardı. İmece neydi? İmeceye gitmek nasıl bir şeydi? Aklımda bu sorular dönüp duruyordu. Lakin dedem imeceyi anlatıncaya dek. Artık aklımda soru işaretleri yoktu. Biraz sonra sabah bize gelen amcanın bahçesine gittik. Orada bütün köy toplanmıştı. Bahçe beklediğimden daha büyüktü, bir sürü kiraz ağacı vardı. Tüm köy halkı ile beraber kirazları toplamaya başladık. Hava kararmadan bütün kirazları toplamıştık. Tek bir ağacın bir dalında bile bir tane kiraz kalmamıştı. Çok yorulmuştum ama kiraz toplamak çok eğlenceliydi.

Bahçeden ayrılıp eve geçtik. Akşam yemeğinden sonra odama geçip günlüğümü elime aldım. Günlüğüme ‘ Bugün köydeki ilk günümdü. Çok eğlenceliydi. Yardımlaşmanın önemini öğrendim. Yardımlaşma çok büyük bir erdem, köyün ilk gününde bunun ne kadar önemli olduğunu daha iyi anladım, daha sonraki günlerde neler öğreneceğimi çok merak ediyorum.’ Günlüğümü kapattıktan sonra derin bir uykuya daldım.

Nehir TOKUŞ

3/C

ORMAN GEZİSİ

Bir zamanlar bir aile varmış. Anne, baba ve iki çocuk. Anne, kocasına çocukları al ve ormana odun kesmeye git demiş.

Baba çocukları alıp ormana gitmiş. Orada çocukların uykusu gelmiş. Baba çocuklara şu ağacın altında yatın çocuklarım demiş.

Baba o sırada köye gideyim de ekmek, su alayım diye gitmiş. Ağacın dalına tatlı kabağı asmış. Onun tak tak eden sesini babasının odun sesi sanmışlar. Oysa baba köye gitmiş. Çocuklar uykudan uyanmışlar. Tak tak eden kabağı ağacın dalında görünce tak tak eden kabacık bizi aldatan babacık demişler. Karınları acıkmış, burada oradan bir kadın gözükmüş oda bir cadıymış. Çocuklarım sizi ben götürürüm. Size ekmek ve su veririm demiş.

Çocuklar inanıp gitmişler. Bunu gören baba hemen gelip çocukları alıp köye götürmüş.

Güzel zamanlar geçirmişler. Bunun için tanımadığımız kimselere inanmamalıyız ve büyüklerin sözünden çıkmamalıyız. Çocuklara ve hayvanlara iyi davranıp onlara zarar vermemeliyiz.

Yağmur KARATAŞ

1- C

PİŞMAN OLAN METE

İlayda ve Mete küçük bir kasabada yaşayan iki kardeşti. Anneleri Sema Ev Hanımıdır. Babaları Sinan Bey polis memuruydu. Sinan Bey'in mesleğinden dolayı sık sık şehir değiştirmek zorunda kalan aile her gittikleri şehre kolay alışır hemen dost edinirlerdi. Altı ay önce taşınmış olmalarına rağmen bu kasabada da birçok arkadaşı olan çocuklar artık taşınmalarına alışmışlardı. İlayda ve Mete her gün okula gidiyor, okuldan sonra da arkadaşları ile oyun oynuyorlardı.

Yeni okul dönemi başladığında Sema Hanım çocuklarını karşısına alıp onlara "Çocuklar bu sene sonunda çok zor bir sınavınız var, Bu sınav sizin gelecek yıllarınızı belirleyecek bu nedenle sene başından sıkı çalışmanız ve bu sınavda başarılı olmanız gerekiyor. Ben ikinize de güveniyorum" dedi. İlayda ve Mete annelerine söz verdiler ve annelerinin aldığı yardımcı kitapları incelemeye koyuldular. İlayda; her gün okuldan geldiğinde biraz dinlenip sonra ders çalışmaya başlardı. Kendisi için hazırladığı ders planlarına uyardı. Bazı günler ise arkadaşları ile kısa molalar verir, kasabanın sokaklarında birlikte dolaşırlardı. Mete ise okuldan gelince çantasını odasına fırlatıp hemen sokağa çıkardı. Hava kararana kadar arkadaşları ile futbol oynardı. Sema Hanım ona her gün çalışması gerektiğini anlatsa da Mete" Merak etme anne daha sınava vakit var bütün kitapları bitireceğim" deyip konuyu geçiştirirdi.

Böyle günler geçiyor, İlayda her gün düzenli çalışmaya, Mete ise derslerini ertelemeye devam ediyordu. Sonunda beklene sınav günü geldi. Mete o gün çok korkuyordu, panik halindeydi. İlayda ise çok sakin ve kendinden emindi. Sınavdan çıktıklarında Mete işte o gün hatasını anlamıştı. Annesi çalışması gerektiğini söylediğinde ne kadar da haklıymış. Başarılı olmak için gerçekten düzenli çalışmak gerekiyormuş. Çalışkanlık bir gün değil her gün çalışmakmış.

Karen YÜREGİR

4/D

SEVGİYE MUHTAÇ BİR ÇOCUK

Köyümüz kasabasında yaşayan 9 yaşındaki Melisa çok akıllı ve çok çalışkan bir kızdır. Dili de tatlımı tatlıdır. Ama içine çok kapanık bir kızdır. Anne babasını trafik kazasında kaybetmiştir. Melisaya teyzesi bakıyordu bu yaşına kadar da o büyütmişti. Ama Melisa'nın bir eksiği vardı. Teyzesi ona çok iyi bakıyor ama sevgisini göstermiyordu.

Bu durum Melisa'nın çok canını sıkıyordu. Artık büyüdüğü için her şeyin farkındaydı. Teyzesinin onu sevmediğini düşünüyordu bu yüzden içine kapanıktı. Bir gün Melisa arkadaşlarıyla pikniğe gitti. Teyzesine de söylemiş izin almıştı. Teyzesi de izin vermişti. Ama piknikte Melisanın başına bir şey geleceğini düşünmedi. Melisa arkadaşlarıyla oynarken birden ayağı kaydı ve çukura düştü ve Melisa bağırarak kolum, kolum diye ağladı. Melisa o an çok kötüydü. Arkadaşları hastaneye götürdü.

Melisanın kolu kırılmıştı ve eve de çok geç kalmıştı. Melisa'nın teyzesi ilk defa Melisa'yı çok merak etmişti, çok endişeliydi. Hava ağarmıştı dışarıda oturup Melisa'nın gelmesini bekliyordu ama gelen gidin yoktu ne yapacağını bilmiyordu. Kendini suçlu hissetti. Melisa'nın arkadaşları haber vermek için teyzesinin yanına gitti ve teyzesi haberi alınca çok korkmuştu. Haberi alınca hemen hastaneye koştu.

Melisa'nın kolu kırık ve alçılı halde görünce hüngür hüngür ağladı. Melisaya sıkı sıkı sarılıp tekrar ağladı. Melisa garip duygular içindeydi bir an kolunun acısını unuttu. Teyzesi ona sarılıp öptü, sarıldı bu Melisanın çok hoşuna gitti. Teyzesi o an Melisa'ya ve geçen zamana haksızlık yaptığını düşündü. Sevgi sadece emek değil göstermekmiş onu anladı. Melisa ve teyzesi birbirlerine sımsıkı sarılarak evlerine gittiler.

BARAN SOYSAL

3 / D

ÖZGE VE PAMUK

Özge adında bir kız yaşarmış. Özge'nin çok sevdiği bir kedisi varmış. Adı da "Pamuk"muş. Özge Pamuk'u çok severmiş. Bir gün Pamuk evden kaçmış. Özge çok üzülmüş. Çünkü Pamuk'u çok seviyormuş.

Telaş ve üzüntüyle Pamuk'u aramaya çıkmış. Sonra Pamuk'u görmüş. Ama Pamuk'u görünce çok korkmuş. Çünkü bazı çocuklar şaka olsun diye Pamuk'a çakıl taşı atıyorlarmış. Özge çocukları durdurmuş ve:

-Bu yaptığınız çok yanlış, demiş.

Çocuklar özür dilemiş. Özge onları affetmiş. Ama hala çocuklara kızgınmış. Özge Pamuk'u alıp eve gitmiş. Bütün yaralarına merhem sürmüştü.

Ertesi gün çocuklar özür dilemek için birer hediyeyle gelmiş. Özge bunu görünce çok şaşırılmış ve çocukları içeri almış. Kimi mama almış, kimi mama kabı, kimi de yatak. Özge'nin sevindiği kadar Pamuk da çok sevinmiş. Sonra hep birlikte limonata içerken sohbet etmişler.

Zehra KONAKÇI

3/B

BALERİN MIRA

Mira baleye çok meraklı bir kızdır Birgün annesi ona sürpriz yaptı. Mira çok mutlu oldu ve annesine şöyle sorular: sordu peki saat kaçta gideceğim, Hangi günler gideceğim diye sorular sorup durdu.

Annesi tamam kızım bu kadar heyecanlanma bu soruların hepsini cevaplayacağım dedi. Birinci sorudan başlayalım saat 12 30 'da gideceksin dedi. İkinci soruya geçelim gün olarak cumartesi pazar gidersin yani hafta sonunu dedi Mira annesi evet kızım dedi. Mira cumartesi pazarı dört gözle bekledi ve cumartesi günü geldi. Mira çok güzel hareketler öğrendi.

4 haftanın sonunda Mira eve çok mutlu geldi. Annesi bu ne mutluluk Mira diye sordu. Mira cevap verdi: hani ben evde çok çalışıyordum beni dans yarışmasına gönderecekler bale okulumuzu temsil edeceğim dedi. Mira ve annesi buna çok sevindi 2 hafta sonra Mira yarışmayı kazandı. Mira'nın annesi şöyle dedi: çalışınca ve kendine güvenince yapamayacağın hiçbir şey yoktur.

Cemre ACER

3/B

AİLEMLE GÜZEL BİR GÜN

İlkbahar mevsiminin ılık bir cumartesi sabahında kuş sesleriyle uyandım. Esen serin rüzgar beni selamlar gibiydi. Bu gün arkadaşım ile buluşacak, parka gidecek bir piknik havasında günü değerlendirecektim. Mutfaktan gelen yemek kokusu ile anneme yardım etmem gerektiğini hatırladım.

Elimi yüzümü yıkadım, kuruladım. Bu zaten her gün devamlı yaptığım bir sorumluluktur. Mutfaka geçtiğimde annem kahvaltılıkları hazırlamaya başlamıştı bile..

-Günaydın anneciğim.

Sevgiyle bana:

- Günaydın yavrum, nasılsın bu sabah?

- Teşekkür ederim, anneciğim.. Yapabileceğim bir şey var mı?

-Bugün arkadaşlarımız piknik yapmayacak mısınız?

-Evet anneciğim arkadaşlarımızla piknik yapacağım hem de sana yardım ederim.

Annem bana gülümsedi

-İyi o zaman sen kendi yiyeceklerini hazırla.

Annemle beraber kahvaltı hazırlamaya başladık, kahvaltılı malzemeleri bir kaba koydum annemde benim için patates kızartmıştı. Her şey hazır olduktan sonra arkadaşımı aradım ve ona evden çıkacağımı söyledim o da bana bende çıkıyorum diye cevap verdi. Hemen evimin iki sokak aşağısında küçük bir park vardı oraya yürüyerek tek başıma gitmişim hava çok güzeldi yürümek için mükemmel bir gündü. Parka vardığımda arkadaşım Ayşe beni orada bekliyordu, beni gördüğünde bana gülümseyip el salladı.

-Nasılsın Ayşe? Diye sordum.

-Mükemmelim Aysima sen nasılsın?

- Bende mükemmelim, hadi pikniğimizi kuralım.

İkimizde evden getirdiğimiz yiyecekleri ortaya koyduk fakat bir anda gök gürledi ve yağmur yağmaya başladı mükemmel olan hava bir anda bozmuştu. Ayşe'yle ortaya koyduğumuz herşeyi geri topladık ve koşar adımlarla kaydırağın altına girdik. Babamı aradım ve "yağmur yağdığı için bizi alabilir misin" dedim.

Çok geçmeden babam bizi almış ve arkadaşımı da evine bırakmıştı. Eve dönüp karnımı doyurdum ve ailemle vakit geçirmeye başladım. Ailemi seviyorum onlarla vakit geçirmek çok eğlenceli kardeşimle beraber oyunlar oynadık ve film izledik her şeyden sonra odama geçtim ve ödevlerimi yapmaya başladım.

Akşam yemeği için annem beni çağırdığında odamdan çıkıp hızla mutfaka gittim. Ailemle berber sohbet ederek güzel saatler geçirdik. Arkadaşım ile pikniği sonra yapabileirdim ama ailemle her zaman mükemmel vakit geçiremezdim bugün yağmurun yağması belki de iyi olmuştu şuan ailemin yanında olup onlarla vakit geçirmek her şeyden çok daha güzeldi.

Yemekten sonra dişlerimi fırçaladım ve herkese iyi geceler deyip odama geçtim. Ailemin sevgisi beni hayata bağlıyordu. Geleceğimi ailemle planlayacak onlarla var olacağım. Mutluydum. Yatağıma oturup kitabı okudum ve sonra ışığı kapatıp yattım güzel bir günün güzel uykusuna daldım.

Aysima KARATAŞ

4/C

ETME BULMA

Bir gün köyün birinde yaşlı bir çift yaşardı. Bu çift tarlalarına ektikleri buğdayları satarak geçiniyorlardı. Yaşlı adam eşinin öğüttüğü unları köyün bakkalına götürüp satıyordu. Bakkal, yaşlı adamın getirdiği unu hiç tartmıyordu. Bakkal biran merak edip, unu tartmak istedi çünkü bugüne kadar adamın getirdiği unları hiç tartmadan alıyordu. Tartıya koyduğu unun eksik olduğunu görünce çok sinirlendi. Yarın adam geldiğinde bunun hesabını ona sorup bir daha ondan alışveriş yapmam dedi. Ertesi günün sabahında, elinde unla bakkal gelen adam bakkalın sert bakışlarıyla karşılaştı.

-Bakkal, bir daha senden alışveriş yapmayacağım, dedi.

Yaşlı adam, üzülerek:

-Efendim size bir yanlışım mı oldu dedi ve utanarak başını öne eğdi.

Bakkal, yaşlı adama:

-Senin getirdiğin unu tarttım ve eksik çıktı. Bu yaptığın ayıp değil mi, dedi. Yaşlı adam duyduklarına inanamadı ve çok üzüldü.

-Efendim, bizim evimizde tartımız yok. Biz de hesap doğru olsun diye, sizden aldığımız bir kilo şekeri tartı olarak kullanıyoruz dedi.

Bakkal utancından ne yapacağını şaşırıp ve yaptığıyla kendi tuzağına düştü.

Dünya hali böyle işte;

Sen ne kadar verirsen o kadarını geri alırsın.

Zeynep Azra PEKER

3/A